

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ Β – ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ (1453-1821)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Το τέλος της Βυζαντινής αυτοκρατορίας ήταν η **άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453**. Από τότε, μέσα σε δύο αιώνες (15^{ος} – 17^{ος}), σχεδόν ολόκληρη η ελληνική Χερσόνησος κατακτήθηκε από τους **Οθωμανούς Τούρκους**. Η περίοδος έως και τη **Μεγάλη Επανάσταση του 1821** ονομάστηκε **Τουρκοκρατία**.

Οι δύο πρώτοι αιώνες της Τουρκοκρατίας ήταν πολύ δύσκολοι για τους Χριστιανούς. Αρκετοί κάτοικοι αναγκάστηκαν να μετακινηθούν σε ορεινούς τόπους και σε νησιά και κάποιοι λόγιοι* κατέφυγαν στην Ευρώπη. Ευτυχώς όμως η **διαφύλαξη του χριστιανισμού και της ελληνικής γλώσσας** κράτησε ζωντανή έως και σήμερα την εθνική τους ταυτότητα.

Αργότερα, η κατάσταση στις τουρκοκρατούμενες περιοχές βελτιώθηκε. Μειώθηκαν οι στρατιωτικές συγκρούσεις, **περιορίστηκε η φορολογία** και το **παιδομάζωμα***. Οι Έλληνες της Διασποράς* τόνωσαν την παιδεία προετοιμάζοντας το έδαφος για την Απελευθέρωση.

Τα **Ιόνια Νησιά** ήταν κυρίως υπό την εξουσία των **Βενετών**, αλλά πέρασαν και στα χέρια Γάλλων και Άγγλων. Αρκετά προβλήματα αντιμετώπιζαν και οι Έλληνες υπήκοοι των Βενετών, οι οποίοι κατείχαν τον έλεγχο και την περιουσία της Εκκλησίας και υπέβαλαν βαριά φορολογία. Αργότερα όμως, λόγω της μακρόχρονης συνύπαρξης, οι σχέσεις τους έγιναν πιο στενές και φιλικές.

***Λόγιος**: Αυτός που ασχολείται με τα γράμματα και τις τέχνες· οι συγγραφείς και οι δάσκαλοι.

***Παιδομάζωμα**: Υποχρεωτική στρατολόγηση από τις οθωμανικές αρχές νεαρών αγοριών χριστιανικών οικογενειών, με σκοπό την επάνδρωση του σώματος των Γενιτσάρων

***Έλληνες της Διασποράς**: Οι Έλληνες που ζούσαν έξω από τα σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.